

WILLY LINTHOUT (71)

Striptekenaar/scenarist

Op De Jat

Als u een stripfiguur zou zijn, wie zou u dan zijn?

Pa Doorzon uit De familie Doorzon, denk ik zo. Die had dan nogal een gemakkelijk leven en die ligt eigenlijk meestal lui in zijn zetel. Ik zou zeker niet iemand willen zijn die dat echt avonturen beleeft, want dan moet je altijd overal naartoe dus ik zou zeker niet Jommeke willen zijn of zo.

Wou u vroeger als kind al striptekenaar worden?

Nee, want ik dacht dat dat te veel werk ging zijn, en ik had ook gelijk maar dat is zo wat opgenomen in mijn leven. Voor ik tekenaar was, was ik mechaniker. Ik ben destijds een keer naar Urbanus gaan kijken en ik ben daar een strip van beginnen maken.

Willy Linthout is striptekenaar. Hij maakte verschillende stripreeksen, zijn bekendste reeks is de Urbanus strip dat hij samen met Urbain Servranckx maakte. Daarnaast maakte hij ook enkele graphic novels, schreef hij scenario's voor een aantal reeksen en maakt hij nu de Familie Super met Ann Smet.

“Urbain is een moeilijke mens om mee te werken”

Kreeg u in het begin van uw carrière veel commentaar op uw tekenstijl, aangezien uw tekeningen slordiger waren dan de andere tekenaars uit die tijd?

Ja, ja. Ik kreeg heel veel commentaar. En ergens hadden ze natuurlijk ook wel gelijk, hé. Ik moest het nog leren. Hetgeen dat ik voor had op een ander denk ik was dat ik van in het begin wel leuke dingen kon schrijven en verzinnen. Ja en dat is volgens mij mijn sterkte geweest. En het publiek heeft mij ook de tijd gegeven om te leren tekenen. Maar ik denk dat mijn vroege tekeningen dan ook wel een bepaalde charme hebben. Omdat, als je ziet wat er meest gezocht wordt door verzamelaars van originelen, zijn het de vroege tekeningen en niet latere tekeningen. Dus ze zullen wel ergens een charme hebben.

Waar bent u na al die jaren het meeste trots op in uw carrière?

Dat ik in Amerika genomineerd was voor een Eisner Award. Dat vond ik wel zeer spectaculair. En dat Jaren Van De Olifant uitgegeven is in het Spaans, Frans en in het Engels. Daar ben ik ook wel erg trots op. Op dat boek ben ik eigenlijk heel erg fier.

Werd uw werk anders bekeken nadat u Jaren van de Olifant maakte?

Ja, enorm. Toen kon ik blijkbaar plots iets. En daardoor zijn er ook heel veel mensen die hun kar gekeerd hebben naar de Urbanus strips toe. Dus dat heeft gigantisch veel goed gedaan aan mijn carrière. Maar dit boek is eigenlijk ontstaan uit noodzaak. Omdat ik dat nodig had om het verlies van mijn zoon te verwerken, had ik het nodig om dat boek te maken.

De Urbanus-stripreeks is uiteindelijk afgerond na 201 albums. Wat was de reden dat jullie de reeks hebben afgerond en het hebben laten overnemen door een andere tekenaar en scenarist zoals dat nu met “De Kiekeboes” gebeurt?

Waarom zou ik het aan iemand anders geven? Dat is te ingewikkeld. Onze samenwerking was te ingewikkeld daarvoor. En ik zou het ook niet weten of dat ik het volledig zou kunnen loslaten. Maar uiteindelijk heeft Merho het toch ook niet kunnen loslaten. Hij heeft nu achter drie boeken de boel afgehakt, wat ik ondertussen al lang wist van hem. Maar dat moest geheim blijven. En waarom zijn we gestopt? We zijn gestopt omdat ik wou stoppen. Want Urbain wilde nog verder gaan en hij wou ook nog meewerken aan de Familie Super en zo. Maar dat wou ik niet, want ik was de samenwerking met Urbain beu. Het is een moeilijke mens om mee te werken. En hij ziet ook niet altijd in als er een boel achteruit gaat. Hij denkt toch dat hij evenveel moet verdienen en al. Ik vind dat hij niet honderd procent de juiste inzichten heeft. En ik ben er op een bepaald moment ook mee gestopt omdat ik ook nog een keer iets anders wou doen. En dat ik een simpeler leven wilde. En dat is nu wel zo.

Welke Urbanus-strip vindt u zelf het beste?

Voor mij zijn alle albums dat ik maakte allemaal vergelijkbaar. Kijk, ik heb iedere keer mijn best gedaan om een goed boek te proberen maken. Maar als ik echt zou moeten kiezen dan vind ik “Ambras in de klas” wel heel erg goed, samen met “De Vettige Vampiers”. Bij de verzamelaars hoor ik vaak dat hun favoriete album “De spelleszot” is.

De Urbanus stripreeks is twee keer verfilmd, waarvan er één in de bioscoop gekomen is. Vindt u ze allebei goed en bent u er fier op?

Ja, de eerste (“Het lustige kapoentje”) was een pilot voor een tv-reeks. We gingen een animatiereeks maken van Urbanus en ja, ik vind ze allebei erg goed. Ik vind de laatste (Urbanus: De Vuilnisheld) nogal straf qua scenario. Ik ben wel heel tevreden van de tekeningen. Ik had het ook volledig in de hand. En daar ben ik ook wel trots op. Qua animatie vind ik hem perfect. En qua scenario had ik het wel iets minder straf gewild. Maar natuurlijk ben je fier als je een film hebt in de bioscoop, dat is wel iets...

Als u nu 30 zou zijn, zou u dan opnieuw een stripreeks beginnen van 201 albums?

Als ik het kon doen en als de markt dat toeliet, zou ik het zeker opnieuw doen. Maar de markt zou dat nu niet meer toestaan, volgens mij, want dat is verschrikkelijk moeilijk geworden. Er zijn ook geen kranten meer die nog strips publiceren en dat was destijds allemaal een groot deel van de inkomen. En de oplages van strips zijn gigantisch gedaald maar moest ik het nog kunnen en moest de markt het toelaten, zou ik het zeker weer doen.

Wat is de belangrijkste les die u doorheen het leven geleerd heeft?

De belangrijkste les is dat je gelukkig moet leren zijn. Ik moet leren gelukkig zijn en niet piekeren over het feit dat ik recht heb om gelukkig te zijn. Het is heel erg moeilijk om het recht te ervaren om gelukkig te zijn als je kind overleden is door zelfdoding. Dat is heel erg moeilijk. Ik mag gelukkig zijn en dat ook tegen mezelf vertellen.

*“Je moet jezelf het recht geven
om gelukkig te zijn”*

Wat maakt u ongelukkig?

Mensen die onrespectvol zijn. Ik heb destijds bijvoorbeeld met Jaren van de Olifant mensen gehad die daar onrespectvol op reageerden, en die vonden dat het een schande was dat ik me daarmee bezig hield. Zoiets maakt mij ongelukkig. Ik heb onlangs ook op het internet een hele hoop goede reacties gelezen op het feit dat ik nu een nieuwe Nero maak, maar ik heb er ook een paar negatieve gelezen. Tja, de rechten zijn vrijgegeven en de erven hebben mij zelfs gevraagd om dat te doen. Sommige mensen denken dat ik onrespectvol zou omgaan met het werk van Marc Sleen, en dat ik daar maar van profiteer en dat maakt mij ongelukkig.

Welke strip of stripreeks zouden mensen volgens u gelezen moeten hebben?

Goh, de traditionele dingen een beetje. Ze moeten zeker De Kiekeboes gelezen hebben. De familie Doorzon zouden ze ook gelezen moeten hebben net zoals de eerste zo Jommekes. Op realistisch gebied raad ik de eerste zo boeken van Storm aan. En de Nero albums van Marc Sleen mogen uiteraard ook niet ontbreken.

U ging vroeger vaak naar verschillende stripbeurzen in het binnen- en buitenland. Wie is de bekendste persoon die u daar ooit ontmoet heeft?

Matt Groening, de bedenker van de Simpsons. Daar ben ik zelfs samen mee op tv geweest in Amerika. Ik had hem toen gesproken over die tekenfilm van Urbanus die we toen aan het maken waren. Op die beurs in San Diego kocht ik ook een filmcel van de Simpsons. En ik liet hem die daar signeren. Het stond daar vol met bewaking maar ik was langs een achterhoekje tot bij hem geraakt, op dat moment stond er ook een cameraploeg. Tegen dat ik terug in mijn hotelkamer was, zag ik mezelf op tv met hem. Arnold Schwarzenegger heb ik ook ooit eens een hand gegeven. Ah ja, en ik heb ook ooit eens op de stoel gezeten van Brendan Fraser, er was toen een première van de film "Journey to the Center of the Earth" in New-York waar hij aan meewerkte. En ik was daar langs de achterkant binnen geglipt. En dat was alleen maar voor de pers, een zaaltje van zo'n honderd personen. En er was nog één stoel over, dus ik zette me daar. En toen kwam Brendan Fraser binnen, en ik zat op zijn stoel. En die had dat door en ik zei toen tegen hem: "Ja, ik kom uit België, en ik ben hier binnen geglipt." En hij vond dat plezant. En ze hebben toen het eerste halfuur van die film laten zien. En ondertussen heeft hij de hele tijd met mij zitten praten over België. Dat vond ik wel heel spectaculair. Maar Matt Groening zal wel de bekendste zijn, Brendan Fraser vond ik persoonlijk wel het spectaculairste.

U bent nu al meer dan veertig jaar professioneel striptekenaar.

Wat zijn uw plannen nog voor de toekomst?

Ik wil absoluut nog een paar boeken maken van de Familie Super, zolang ik gezond blijf. We zijn nu ook een nieuw Nero album aan het maken. Daar komen ook zeker nog een aantal albums van. Dat zal wel ook op een bepaald moment eindigen. Het kan zijn dat we er drie of vier zullen maken. Nero is ook een moeilijke strip om mee te werken, maar ik vind het leuk om eens te doen en er komt ook nog een graphic novel over de therapeutische behandeling van stripfiguren. Dat is het zo wat.

Illustraties: ©Linthout

Tekst en foto: Tibeau De Fré

Met dank aan Willy Linthout voor dit interview.

